

materialet visar det sig innehålla håligheter, kring vilka materialet är uppbyggt i en drusartad struktur påminnande om strukturen hos agat. I drusernas centrum är materialet ljusgult färgat och ganska mjukt. Det hårdnar utåt och övergår i en mörkbrun genomskinlig zon av några 10-dels mm tjocklek. Denna zon är hård och spröd.

Vid närmare undersökning av den förut betecknade konkava cylindriska ytan visade det sig, att ett mindre parti av den porösa massan trängt innanför den cylindriska ytan. Detta får troligen uppfattas så, att den cylindriska ytan varit genombruten. Den cylindriska ytan visar sig även ej fullt cylindrisk. Det är ej uteslutet, att denna ytan uppkommit genom kontakt med en trädgren eller liknande.

Vid bearbetning av materialet med en fil kan en balsamisk lukt förmärkas påminnande om bensaldehyd eller nitrobensol.

Vol.vikt bestämd enligt undanträngningsmetoden:
0,8-0,9.

Provets förhållande i värme:

Vid upphettning av ett litet prov av materialet på platinableck avger det först rök under uppösning och tändes därefter, kvarlämnande en uppsvälld, koksartad rest, som vid kraftigare upphettning förbrinner utan att kvarlämna aska. Ett litet prov infört i glasrör och successivt uppvärmt avger gaser eller ångor, som destillera upp i röret och avsätta där en ringa mängd olja. Oljans lukt påminner om fotogen och bittermandel. Den kondenserade oljans mängd förefaller att vara ringa i förhållande till provet.

Upphettas provet över låga tar det mycket lätt eld och fortsätter att brinna, sedan lågan avlägsnats. Om det brinnande provet släcks genom utblåsning fortsätter det att